

РЕШЕНИЕ

№ 2790

гр. София, 26.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 18.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **8010** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 6 от ЗЗЛД.

Министърът на околната среда и водите обжалва Решение № 11285/2010 от 01.06.2011 г. на Комисията за защита на личните данни.

Ответникът, чрез процесуалния си представител отрича основателността на оспорването, като претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни Г. И. Г. – Д., М. М. Ц., К. Т. Б., Е. Д. С., В. Б. Б., Д. К. Б., М. Б. Г., А. А. Я. и А. Б. Г. не изразяват конкретно становище по жалбата.

Председателят на Народното събрание, чрез процесуалните си представители, релеевира съображения за законосъобразност на оспореното решение.

Жалбата е допустима – подадена е в преклузивния срок за оспорване и от надлежна страна, а разгледана по същество е неоснователна.

I. Производството пред КЗЛД е инициирано по 11 броя жалби на физически лица (конституирани като заинтересовани страни в съдебното производство) относно публикуване на личните им данни (трите имена и ЕГН) без тяхното знание и съгласие на сайта на Народното събрание, към които са приложени копия от списък със заглавие „Разходи по ПМС-46 за м. 03.2010 г.”, съдържащ трите имена, ЕГН, сумите по постановлението, размер на осигурителните вноски и обща сума. На 28.10.2010 г. в МОСВ е постъпил въпрос на народен представител във връзка с броя и стойността на сключените в министерството граждански договори и раздадените суми под формата

на допълнително материално стимулиране на служителите в министерството за периода от началото на мандата на министър Н. К. до 15.10.2010 г. Изготвеният писмен отговор е постъпил в НС на 11.11.2010 г., като към него е приложена информация в табличен вид за трудовите възнаграждения на всеки от служителите на ведомството, разпределени по дирекции. Част от предоставените от МОСВ данни представлява счетоводна справка за служителите в дирекция „КПОС“ на министерството, съдържаща и ЕГН на служителите. Писменият отговор на министъра е приложен към стенографския протокол от пленарното заседание, проведено на 12.11.2010 г., и впоследствие стенограмата е публикувана на интернет страницата на НС. Поради изразено от служителите на МОСВ недоволство от публикуването на личните им данни приложенията към отговора на министъра, съдържащи лични данни, са свалени от интернет страницата на НС.

Предмет на оспореното решение е уважаването на конкретно индивидуализираните в акта жалби и налагането, на основание чл. 42, ал. 9 във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, на имуществена санкция в размер на 19 000 лв. на МОСВ за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 и 3 от закона. Решението на комисията е обосновано със съображения за извършено от страна на МОСВ административно нарушение, изразяващо се в обработване на свързаните с подалите жалбите лица лични данни в противоречие с принципа на съразмерност и пропорционалност при обработване на данните – те са предоставени на правно основание, но в по-голям от поискания и необходим за конкретната цел на обработването им обем, тъй като част от информацията са и ЕГН на засегнатите лица.

II. Оспореното решение е законосъобразно.

1. а. Личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, както и да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват – чл. 2, ал. 2, т. 2 и 3 от ЗЗЛД. Нарушаването на принципите на съразмерност и пропорционалност, установени от закона, при обработването на данните е правно-релевантният факт, осъществяващ състава на нарушение по чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД и основание за налагането на предвидената в разпоредбата имуществена санкция. В качеството му на носител на задълженията по чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД администраторът на лични данни е и субект на нарушението по чл. 42, ал. 1 от закона.

б. При фактическите установявания на комисията (които са и извън предмета на съдебния спор) съответен на материалния закон е изводът за осъществено от МОСВ нарушение на ЗЗЛД, относимо към квалификацията по чл. 42, ал. 1 от закона. Преценката дали са спазени принципите по чл. 2, ал. 2, т. 2 и 3 от ЗЗЛД при обработването и предоставянето на лични данни предполага съпоставка на вида и обема на информацията с целите, за постигането на които тя се събира и обработва. Правилността на заключението на КЗЛД в конкретния казус произтича от съотнасянето на изисканата информация, предмет на поставения от народния представител въпрос до министъра на околната среда и водите, към обема и съдържанието на предоставените от МОСВ данни в депозирания пред НС отговор. Предоставянето на ЕГН на служителите на министерството, представляващи лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, надхвърля целите и предметния обхват на въпроса на народния представител във връзка с броя и стойността на сключените в МОСВ граждански договори и раздадените суми под формата на допълнително материално стимулиране за съответния период и не е необходимо за надлежното

изпълнение на задължението на МОСВ. Пределите, в които е било дължимо да се предоставят изисканите данни, са ограничени от самото съдържание на поставения въпрос. Данните са могли да бъдат предоставени и под формата на обобщена справка, респ. със заличаване на част от тях, като спорна е въобще необходимостта от прилагането на списъчен поименен състав на служителите. В противоречие с принципите на съразмерност и пропорционалност са предоставени допълнителни и идентифициращи конкретните физически лица данни, несъвместими с целите на изпълнението на конституционното задължение на министъра, а това действие е създало и предпоставка за обявяване на данните на интернет страницата на НС по повод на публикуването на стенограмата от пленарното заседание, към която се прилагат и писмените отговори (вж. чл. 41, ал. 5 във връзка с чл. 83, ал. 5 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание).

2. а. Неоснователен е основният довод в жалбата, че комисията не е извършила дължимото разграничение между действията на МОСВ и НС при формирането на заключение за естеството и субекта на нарушението. На самостоятелно основание те са администратори на лични данни съобразно дефиницията на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. В конкретния случай, обаче, по отношение на предоставените данни НС има положението на обработващ лични данни чрез действието по разпространението им – по аргумент от § 1, т. 3 във връзка с т. 1 от ДР на ЗЗЛД. Фактическият състав на нарушението е реализиран с действията на МОСВ и, противно на тезата на оспорващия, пораждащите отговорност факти не са тъждествени със самото публикуване на данните на интернет страницата на НС, въпреки че по повод на него е инициатирано производството за защита на правата на засегнатите лица. След като е сезирана и в изпълнение на правомощието си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от закона, комисията извършва собствена преценка за относимостта на релевираните пред нея оплаквания за нарушение на права към дейността на всеки възможен правен субект, участващ в процеса на обработването на лични данни.

б. От друга страна, основания, изключващи упражненото с решението правомощие на комисията, не могат да се черпят от позоваването на твърдяна неправомерност на действията на НС. Дори и при основателност на тезата за тяхната незаконосъобразност, разпоредителната част на обжалвания акт ограничава пределите на съдебния контрол единствено до въпроса за отговорността на МОСВ. Още повече, че е налице и различие в юридическите факти, на основата на които би могло да бъде интерпретирано поведението на всяка от страните в производството пред КЗЛД.

3. Решението не е опорочено и в частта относно основанието за налагане на санкцията и определянето на нейния размер. Очевидно позоваването в диспозитива на акта на ал. 9 от чл. 42 от ЗЗЛД (уреждащ бланкетен състав на нарушение) е неотносимо към конкретното нарушение и дължащо се на техническа грешка в правното основание. Ясна и недвусмислена е волята на административния орган да приложи санкцията по ал. 1 на цитирания текст и тя може да бъде изведена както от мотивите на решението, така и от изричното посочване в диспозитива на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, с чието нарушаване е обвързана отговорността по чл. 42, ал. 1 от закона. Споделими са и съображенията, мотивирали определянето на размера на санкцията. В нормативно предвидените предели от 10 000 лв. до 100 000 лв. наложената санкция от 19 000 лв. надвишава минимума с по-малко от 10% от пределния максимален размер. Отнесен към големия брой служители, по отношение на които е констатирано неправомерно

обработване на лични данни, както и характера на обществените отношения, обект на защита с административно-наказателния състав по чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД, размерът на санкцията е съответен на тежестта на установеното нарушение.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли жалбата. Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в полза на ответната страна следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд–София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на министъра на околната среда и водите срещу Решение № 11285/2010 от 01.06.2011 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Министерството на околната среда и водите да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 150 (сто и петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: